

3. Γεώργιος Α. Μανκᾶς. Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1818, ἐσπούδασε δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Βιέννῃ. Ἦσκησε κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα τὴν ἰατρικὴν ἐν ἀρχῇ μὲν ἐν Σόρῳ (1846-1848), εἶτα δὲ ἐν Ἀθήναις. Τῇ 11 Ἰανουαρίου 1849 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ κλινικῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀσθενήσαντος Ι. Βούρου. Τῷ 1884 διαιρεθείσης τῆς κλινικῆς εἰς 2 τμήματα¹, τὸ μὲν ἐν ἐξηκολούθησε νὰ διευθύνῃ οὗτος, τὸ δ' ἕτερον ἀνέλαβεν ὁ Πρετεντέρης. Μετὰ μακρὰν νόσον κατόπιν ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν κλινικὴν (22 Ἀπριλίου 1887), κατὰ Μάρτιον δὲ τοῦ 1896 ἀπηλλάγη τῆς διδασκαλίας γενόμενος ἐπίτιμος. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1905. Διετέλεσεν ἀρχίατρος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'.

Κυριώτεραι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν εἶναι :

- 1) Περὶ γυμναστικῆς τοῦ σώματος ὡς μέρους τῆς κατὰ τοὺς ἀρχαίους τελείας παιδείας, 1856.
- 2) Περὶ εὐεξίας καὶ μακροβιότητος, 1875.
- 3) Περὶ τῆς γενομένης εἰς τοὺς ἴππους μάλεις κατὰ τὰ διασωθέντα ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 1856.
- 4) Περὶ τῆς ἰατρικῆς σημασίας καὶ τῆς ἐτυμολογίας τῶν λέξεων Malandria, Mauken καὶ Malleus, 1857.
- 5) Ἰατρικὰ παραγγέλματα ἐν καιρῷ χολέρας, 1892.
- 6) Περὶ τῆς καθ' ὕπνον ἀκρατείας τῶν οὔρων ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, 1897.

4. Διονύσιος Αἰγινήτης. Ἐγεννήθη κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Αἰγίνῃ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο, τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὀνόματος ὄντος Διονύσιος Χ. Χατζῆς τοῦ Παναγιώτου. Τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδεύειν ἔσχεν ἐν Αἰγίνῃ παρὰ τῷ Νεοφύτῳ Δούκῃ, εἶτα δὲ ἐν Ἀθήναις. Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν εἰς Βερολίνον, ἐνθα ἐπὶ πενταετίαν ἠκολούθησε τὰς ἰατρικὰς σπουδὰς, λαβὼν ἐκεῖσε καὶ τὸ δῖπλωμα τοῦ διδάκτορος (1848). Κατελθὼν εἰς Ἀθήνας ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς (1849), τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1855 ἕκτακτος καθηγητὴς τῆς Εἰδικῆς νοσολογίας καὶ θεραπευτικῆς, τῷ δὲ 1862 τακτικὸς. Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς «αὕτη ἐλυπήθη διὰ τὴν γενομένην διαίρεσιν τοῦ μαθήματος τούτου ἀπὸ τῆς κλινικῆς ἰατρικῆς». Τῷ 1882 ἀπεχώρησε λόγῳ ὑγείας, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος (1 Νοεμβρίου) καὶ ἀπέθανε, κληροδοτήσας τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐκ τῶν πόρων τῆς ὁποίας ἰδρύθη τὸ Αἰγινήτειον νοσοκομεῖον.

Κυριώτεραι τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἰατρικὴν ἑταιρείαν, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν τὰς ἐξῆς :

- 1) Περίπτωσις ἐγκεφαλοειδοῦς καρκίνου εἰς τὰ ὀστέα τῆς λεκάνης καὶ τοῦ μηροῦ, 1849.
- 2) Περίπτωσις σκελετοῦρβης παρ' ὀκταετῆ νεάνιδι, 1856.
- 3) Περὶ ἔδρας τοῦ ψόφου τοῦ διαβόλου, 1859.
- 4) Περὶ πιθανῆς ρήξεως τῆς καρδίας μετὰ χρονίαν πάθησιν αὐτῆς, 1859.

¹ Σημειωτέον ὅτι τὸ πρῶτον ἐχωρίσθη ἡ διδασκαλία τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ θεραπευτικῆς ἀπὸ τῆς κλινικῆς διὰ Β. Δ. τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1855. Κατὰ Β. Δ. δὲ τῆς 1 Μαΐου 1856 αὕτη θέλει παραδίδεσθαι ὑπὸ 2 καθηγητῶν, ὧν ὁ εἷς τῆς κλινικῆς.

